

Kiedy myślimy o świętych, zwykle wyobrażamy sobie osoby spokojne, oddane modlitwie i miłosierdziu, z dala od bitewnego zgiełku. Jednak historia świętej Joanny d'Arc zmusza nas do poszerzenia tej perspektywy. Jej życie było żywym świadectwem niezłomnej wiary, nadludzkiej odwagi i całkowitego poddania się woli Bożej. W świecie wstrząsanym wojną i niepewnością Joanna przypomina nam, że świętość nie oznacza bierności, lecz odważną odpowiedź na Boże powołanie.

Niespodziewana młoda dziewczyna do niemożliwej misji

Joanna d'Arc urodziła się w 1412 roku w Domrémy, małej francuskiej wiosce, w czasach wyniszczającej wojny stuletniej między Francją a Anglią. Była córką chłopów, nie otrzymała formalnego wykształcenia, ale od dzieciństwa odznaczała się głęboką pobożnością. Modliła się z wielką gorliwością i miała płomienną miłość do Boga i Jego Kościoła.

W wieku 13 lat zaczęła mieć wizje świętego Michała Archanioła, świętej Katarzyny Aleksandryjskiej i świętej Małgorzaty z Antiochii. Szczególną cześć oddawała świętemu Michałowi, którego często wzywała w bitwach i chwilach próby. Głosy te powierzyły jej niewyobrażalną misję: miała poprowadzić Francuzów do zwycięstwa i doprowadzić do koronacji delfina Karola VII w Reims. Z ludzkiego punktu widzenia wydawało się to niemożliwe – była prostą wieśniaczką, bez wykształcenia wojskowego i bez kontaktów na dworze. Ale Joanna nie kierowała się ludzką logiką – ufała Bożemu głosowi.

Przywództwo wiary: od pasterki do dowódcy wojskowego

W wieku 17 lat, po licznych próbach i początkowym odrzuceniu, udało jej się przekonać władzę, że jej misja pochodzi od Boga. Została przedstawiona delfinowi Karolowi VII i, wbrew wszelkim przeciwnościom, otrzymała dowództwo nad wojskiem. Jej przywództwo nie opierało się na skomplikowanych strategiach wojskowych, lecz na charyzmie, która zapalała serca żołnierzy, oraz na całkowitej ufności w Bożą opatrzność.

Joanna nosiła białą chorągiew z wizerunkiem Chrystusa i liliami, a swoim żołnierzom zabroniła bluźnierstwa i niemoralnego zachowania. Pod jej dowództwem armia francuska przełamała oblężenie Orleanu w 1429 roku, odnosząc zwycięstwo, które odmieniło losy wojny. Dzięki jej interwencji delfin został koronowany na króla Karola VII w katedrze w Reims – tak jak zapowiedziały jej głosy.

Widzimy tu głębokie przesłanie: Bóg wybiera nieoczekiwane narzędzia. Jak mówi Pismo Święte:

„To bowiem, co jest głupstwem u świata, wybrał Bóg, aby zawstydzić mędrców; to, co niemocne u świata, wybrał Bóg, aby zawstydzić mocnych.” (1 Kor 1,27)

Joanna uczy nas, że świętość nie zależy od naszych ludzkich zdolności, ale od naszej gotowości do posłuszeństwa Bożemu głosowi.

Męczeństwo: zwycięstwo krzyża

Pomimo swoich sukcesów, została zdradzona i schwytana przez Burgundczyków, sprzymierzonych z Anglikami. Wydano ją Anglikom, którzy, przy współdziałaniu skorumpowanych biskupów, poddali ją niesprawiedliwemu procesowi. Oskarżono ją o herezję, czary i noszenie męskich ubrań (co robiła, aby chronić się w więzieniu).

Proces był farsą, ale Joanna pozostała niezłomna w wierze. Gdy zapytano ją, czy jest pewna, że Bóg ją posłał, odpowiedziała z pokorą, ale i z wielką pewnością:

„Jeśli nie, niech Bóg mi to objawi; jeśli tak, niech mnie w tym utwierdzi.”

Ostatecznie została skazana na spalenie na stosie 30 maja 1431 roku. Miała zaledwie 19 lat. Gdy płomienie ją ogarniały, gorąco wzywała świętego Michała Archanioła, prosząc o jego wstawiennictwo, i trzy razy wypowiedziała imię Jezusa, zanim oddała ducha.

To, co wydawało się jej klęską, w rzeczywistości było triumfem. Jak Chrystus na krzyżu, jej cierpienie nie było końcem, lecz bramą do chwały. Dwadzieścia pięć lat później jej proces został wznowiony, a ona została uniewinniona. W 1920 roku została kanonizowana przez Kościół.

Znaczenie teologiczne i zastosowanie w codziennym życiu

Joanna d'Arc skłania nas do postawienia sobie pytania: **Czy jesteśmy gotowi podążać za Bogiem, bez względu na koszty?** W świecie, który wyśmiewa wiarę i wierność prawdzie, jej świadectwo zaprasza nas do życia odważną Ewangelią.

Trzy aspekty teologiczne wyróżniają się w jej życiu:

- **Posłuszeństwo woli Bożej**

Joanna nie szukała władzy ani chwały; po prostu odpowiedziała na Boże powołanie. Dziś, pośród naszych niepewności, możemy uczyć się ufać Bogu tak jak ona.

- **Czystość serca i życie modlitewne**

Mimo że przebywała na polu bitwy, nigdy nie zaniedbywała życia duchowego. **Czy**

znajdujemy czas na słuchanie Boga w naszej codzienności?

- **Odwaga wobec prześladowań**

W świecie, gdzie wiara jest atakowana, Joanna przypomina nam, że bycie chrześcijaninem oznacza gotowość do dawania świadectwa, nawet gdy jest to trudne.

Zakończenie: Odwaga świętej na nasze czasy

Święta Joanna d'Arc nie była jedynie bohaterką wojenną, ale mistyczką, męczennicą i żywym świadectwem działania Boga w historii. Jej życie skłania nas do zadania sobie pytania: **Jaką misję Bóg ma dla mnie? Czy jestem gotów posłuchać Go bez lęku?**

Tak jak ona, możemy odpowiedzieć z ufnością i wiernością, wiedząc, że nie jesteśmy sami. Bo na końcu, jak powiedziała Joanna przed swoim męczeństwem:

„Bóg mnie posłał. Bóg zatroszczy się o wszystko.”